

PŘÍLOHA INFORMACÍ PRO ORGÁNY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ A STAVEBNÍHO ŘÁDU časopisu Urbanismus a územní rozvoj

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZAKONŮ 1999

Částka 49 - čís. 137

Vyhláška MŽP, kterou se stanoví seznam vodárenských nádrží a zásady pro stanovení a změny ochranných pásem vodních zdrojů. Účinnost od 1.8.1999.

Částka 50 - čís. 139

Vyhláška Ministerstva kultury, kterou se mění vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

Částka 51 - čís. 144

Zákon, kterým se mění zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu ČR, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 15.7.1999.

Částka 53 - čís. 158

Zákon o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2001. Účinnost od 7.8.1999.

Částka 54 - čís. 161

Zákon, kterým se vyhláší Národní park České Švýcarsko, a mění se zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1.1.2000.

Částka 57 - čís. 166

Zákon o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon). Účinnost od 30.9.1999.

Částka 59 - čís. 175

Vyhláška Ministerstva zdravotnictví o ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů lázeňského místa Karlova Studánka. Účinnost od 6.11.1999.

Částka 62 - čís. 182

Nařízení vlády, kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení. Účinnost od 1.1.2000.

Částka 68 - čís. 200

Vyhláška MŽP, kterou se vyhláší národní přírodní rezervace Jizerskohorské bučiny a její ochranné pásmo a stanovují její bližší ochranné podmínky. Účinnost od 15.9.1999.

Částka 69 - čís. 202

Vyhláška MV, kterou se stanoví technické podmínky požárních dveří a kouřotěsných požárních dveří. Účinnost od 1.1.2000.

VĚSTNÍK VLÁDY

Částka 1/1999

Seznam platných právních předpisů a směrnic (instrukcí), týkajících se činnosti okresních úřadů a orgánů obcí, vydaných na úseku působnosti ministerstev a ostatních ústředních orgánů státní správy, aktualizovaný k 31. prosinci 1998.

VĚSTNÍK MŽP

Částka 8/1999

Sdělení sekretariátu rozkladové komise o výkladech právních předpisů, přijatých výkladovou komisí ministra; pod č. 15/1999 je publikováno stanovisko:

„Souhlas orgánu ochrany přírody a krajiny podle ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, se vydává formou správního rozhodnutí, a to vždy před tím, než bude vydáno správní rozhodnutí zde uvedené.“

Žadatelem o souhlas je ten, jemuž má být vydáno rozhodnutí, pro něž je souhlas nezbytný.

SPRÁVNÍ PRÁVO

č.3/1999

JUDr. J. Vedral, Ministerstvo vnitra: Obecně závazné vyhlášky a správní dozor.

Autor se při rozboru nadepsaného tématu věnuje obecným otázkám správního dozoru (státní správa: samospráva) a obecně závazným vyhláškám vydávaným v samostatné i v přenesené působnosti.

č. 4/1999

Mgr. P. Svoboda: Odpovědnost za škodu způsobenou nezákonnou nečinností veřejné správy.

V článku, rozděleném na 6 tématických okruhů, autor shrnuje a komentuje právní úpravu zakotvenou v předpisech, mj. v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu státní moci nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

PRÁVNÍ RÁDCE

Číslo 8/1999

JUDr. Ilona Jančářová, Právnická fakulta Masarykovy univerzity v Brně: Územní rozhodování a významné krajinné prvky.

Autorka z pohledu ochrany přírody připomíná současnou právní úpravu a upozorňuje na některé problémy, se kterými se lze v praxi setkat při realizaci činností zasahujících do významných krajinných prvků. V článku rozebírá obsah ochrany, sankce, některé nejasnosti terminologie, informování veřejnosti, ochranu podle stavebního zákona a stanoviska dotčených orgánů.

MODERNÍ OBEC

Číslo 7/1999

Problematiky reformy veřejné správy se týkají

- článek „Tři základní cíle“, který shrnuje hlavní úkoly samosprávy obcí a vyšších územních samosprávných celků
- Přehled základních kroků, které byly dosud učiněny v reformě veřejné správy v r. 1999.

Bulletin STAVEBNÍ PRÁVO

Číslo 2/1999

Z obsahu:

- JUDr. V. Ondřejchová: Nová právní úprava procesních pravidel řízení o stavbách.
- Ing. J. Vichová: Analytická prověrka (screening) stavu přebírání práva Evropského společenství do národního právního řádu v oblasti volného pohybu osob z pohledu odboru stavebního řádu MMR.
- JUDr. V. Ondřejchová: Stavební zákon po novele - poznatky z jeho aplikace (3).
- JUDr. J. Krecht: K souběhu správních aktů ve stavebním řízení.
- Ing. M. Pacák: Obecné technické požadavky na podzemní stavby.
- JUDr. J. Mikeš: O dělení vlastnictví pozemku a stavby (2).
- Seminář k územnímu plánování (konal se 18.12.1998).
- Ing. arch. V. Vondrášek: Systém státní správy v hl. m. Praze.
- Z rozsudků Nejvyššího soudu ČR.

STAVITEL

Číslo 7/1999

Právnické minimum - stavební zákon XXIX.

Pokračování seriálu je zaměřeno na ustanovení § 103 a 104 SZ, týkající se státního stavebního dohledu, a na správní trestání podle SZ.

Číslo 8/1999

Právnické minimum - stavební zákon XXX.

Článek je věnován problematice sankcí na úseku výstavby (§ 105 - 107 SZ).

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 32

Návrh koncepce přípravy pracovníků veřejné správy, schválený na zasedání vlády dne 16.6.1999.

Číslo 33

Kácení stromů rostoucích mimo les.

K dotazu na toto téma, ve vztahu k ÚPD a rozhodnutím vydaným podle SZ, odpovídá v rubrice Poradna RNDr. P. Roth, CSc., ředitel odboru ochrany přírody a krajiny MŽP.

Číslo 35

Vztah městské rady ke stavebnímu úřadu.

Na dotaz odpovídá v rubrice Poradna JUDr. E. Matrasová, zástupkyně ředitele odboru legislativy, koordinace předpisů a kompatibility s právem ES Ministerstva vnitra.

K formě vyhlášení závazné části schválené ÚPD na úrovni obcí a k působnosti obcí na úseku územního plánování.

Své názory na toto téma, s označením konzultace, prezentuje v příloze časopisu Doc. JUDr. P. Průcha, CSc. z Právnické fakulty Masarykovy univerzity Brno.

Číslo 36

Postavení správního úřadu v organizaci veřejné správy.

Autor Doc. JUDr. M. Políán, CSc. z Právnické fakulty UP v Olomouci v rubrice Konzultace rozebírá nadepsané téma encyklopedicky a z různých hledisek.

INFORMACE A STANOVISKA

Označování jednotlivých prostor v dokumentaci stavby.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 9.9.1999 čj. 13004/99-32/K-445/99)

Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění vyhlášeném pod č. 197/1998 Sb., ani prováděcí předpisy k němu vydané či jiné obecně závazné právní předpisy neupravují detailně označování jednotlivých místností a prostor v dokumentaci staveb. Nutno proto vycházet z ustanovení stavebního zákona a prováděcí vyhlášky č. 132/1998 Sb., která upravují kolaudaci stavby a změny v užívání stavby (část druhá, oddíl 7 stavebního zákona).

Jednotlivé prostory ve stavbě by měly být v projektové dokumentaci, popř. v dokumentaci skutečného provedení stavby označeny tak, aby bylo jednoznačné, jaký účel užívání byl kolaudačním rozhodnutím povolen (§ 82 odst. 1 stavebního zákona, § 34 odst. 1 písm. c/ citované vyhlášky). Takto stanovený účel užívání stavby, resp. jejích částí, musí samozřejmě vyhovovat stavebně technickému uspořádání a vybavení stavby. Například jako „kuchyně“ by měla být označena místnost s vodovodními, kanalizačními, příp. plynovodními instalacemi, sporákem a kuchyňskou linkou, jako „obytná místnost“, příp. „pokoj“

pak místnost, splňující požadavky vyhlášky č. 137/1998 Sb. Vyznačený způsob užívání musí rovněž odpovídat požadavkům speciálních předpisů, zejména hygienických, protipožárních, bezpečnosti práce a technických zařízení apod. Nepostačuje tedy obecné označení „prodejna“, ale je třeba vyznačit, zda jde o prodejnu potravin, splňující požadavky vyhlášky č. 295/1997 Sb., lékárnou, splňující požadavky vyhlášky č. 49/1993 Sb. v platném znění, nebo o prodejnu průmyslového zboží. U provozoven, v nichž probíhá výroba nebo opravy, nutno vyznačit, o jaký druh činnosti se jedná, aby nedocházelo k ohrožení života a zdraví, životního prostředí, bezpečnosti práce, pohody bydlení atd.

Z těchto hledisek se musí posuzovat i to, v kterých případech je nutno projednávat se stavebním úřadem, a v návaznosti na jeho schválení vyznačovat v dokumentaci, změny v užívání stavby a jejích částí. Ve smyslu § 85 stavebního zákona se to týká změn ve způsobu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu nebo podstatném rozšíření výroby, popřípadě činností, které by mohly ohrozit zdraví, život nebo životní prostředí. I zde je třeba vycházet z požadavků zvláštních předpisů chránících veřejné zájmy. Není tedy nutné, aby stavební úřad schvaloval změnu v užívání například prodejny textilu na papírnickví. Je ale nutné schvalovat změnu užívání skladových prostor na výrobní prostory, změnu provozoven nerušících okolí na provozovny produkující hluk, exhalace, vibrace nebo v nichž se pracuje s hořlavými a výbušninami apod.

Mají-li se stávající prostory využít pro jiný způsob užívání, musí tento nový způsob vyhovovat požadavkům nyní platných předpisů.

Společné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě k výkonu vybraných činností ve výstavbě autorizovaným technikem

(č.j. 10319/99-32/K-351)

Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění zákona č. 83/1998 Sb., (dále jen „stavební zákon“) **defnuje vybrané činnosti ve výstavbě¹** jako

- projektovou činnost, kterou se rozumí zpracování územní plánovací dokumentace a dále zpracování dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení, včetně statických a dynamických výpočtů s výjimkou některých v zákoně uvedených staveb jednoduchých² a všech staveb drobných,
- vedení realizace staveb, s výjimkou některých v zákoně uvedených staveb jednoduchých² a všech staveb drobných.

Zákon č. 360/1992 Sb. (dále jen „autorizační zákon“) **upravuje podmínky získání autorizace** opravňující fyzické osoby k výkonu vybraných činností ve výstavbě, práva a povinnosti těchto osob **a rozsah jejich oprávnění v oboru** (specializaci), pro kterou jim byla udělena autorizace. Stanovení obsahu jednotlivých oborů a specializací autorizace je v pravomoci ČKAIT.³

Nejčastěji diskutovanou je otázka **rozsahu oprávnění** k výkonu vybraných činností autorizovaným technikem. Z definice vybraných

činností ve výstavbě v § 46a odst. 3 stavebního zákona jde o odborné činnosti uvedené v ustanovení § 19 písm. a), b) a d) autorizačního zákona. Podle tohoto ustanovení je autorizovaný technik v rozsahu oboru (specializace), pro který mu byla udělena autorizace, oprávněn

- a) **vypracovávat příslušné dílčí části projektové dokumentace,**
- b) **podílet se na vypracování projektové dokumentace zpracovávané autorizovaným architektem nebo autorizovaným inženýrem,**
- c) **vést realizaci stavby.**

V zájmu, v kontextu právního řádu správné aplikace tohoto ustanovení v činnosti stavebních úřadů a autorizovaných osob, které jsou členy České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, **přijala Komora a Ministerstvo pro místní rozvoj toto společné stanovisko:**

ad a)

1. Pro definování pojmu „příslušná dílčí část projektové dokumentace“ je nutno vycházet z vyhlášky č.132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona. Ta stanoví náležitosti jednotlivých podání ve věcech upravených stavebním zákonem. Ve vyhlášce⁴ je upraven obsah dokumentace předkládané k žádosti o stavební povolení. Autorizovaný technik může zpracovat pouze dílčí část dokumentace předkládané do stavebního řízení, není přitom stanoveno, kterou část může a kterou nemůže zpracovat. „Příslušnou dílčí částí projektové dokumentace stavby“ se rozumí ucelený díl projektové dokumentace stavby předkládané pro vydání stavebního povolení⁴.
2. Z kontextu autorizačního zákona, zejména pak ze znění § 19 písm. b), lze dovodit, že jednotlivé dílčí části projektové dokumentace, předkládané do řízení jako celek, mohou v souladu se zněním zákona⁵ vypracovat i osoby s autorizací technik, a to každá z osob tu část, která je příslušná oboru, v němž byla tato autorizována.
3. Stavební zákon upravuje objektivní odpovědnost osob oprávněných k výkonu vybraných činností ve výstavbě⁶. Každá z osob *odpovídá za odbornou úroveň* výkonu vybraných činností, pro které jí byla udělena autorizace, a je povinna vykonávat tyto činnosti *osobně*⁷ a je povinna opatřit dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním *podpisem a otiskem autorizačního razítka*⁸.
4. Autorizovaný technik v oboru své autorizace není oprávněn provádět *statické a dynamické výpočty*, ke kterým v rozsahu svého oboru mají oprávnění pouze autorizovaní inženýři⁹.
5. Stavební úřad má povinnost přezkoumat, zda dokumentace byla *zpracována oprávněnou osobou*¹⁰, to jest, zda autorizovaný technik zpracoval pouze dílčí část projektové dokumentace, a zda ji zpracoval v oboru, pro který mu byla autorizace udělena.

ad b)

1. Pokud se autorizovaný technik *podílí na vypracování projektové dokumentace zpracovávané autorizovaným architektem nebo*

autorizovaným inženýrem, pak je nutno toto oprávnění v kontextu zákona chápat jako podíl na práci smluvně vždy zajištěnou autorizovaným architektem či autorizovaným inženýrem.

2. Ani v tomto případě *nelze autorizovaného technika zbavit odpovědnosti* za jím zpracovaný podíl dokumentace, neboť ji vypracovává jako osoba autorizovaná s osobní odpovědností podle zákona o autorizacích⁷ se zákonnou povinností opatřit dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem autorizačního razítka⁸.
3. Tento způsob zajištění prací na projektové dokumentaci má zřejmou výhodu v úplnosti a koordinovanosti řešení a ve smluvním zajištěním *soukromoprávní odpovědnosti* vůči objednateli.
4. V případě, že se autorizovaný technik podílí na dokumentaci vypracovávané autorizovaným architektem, pak *statické a dynamické výpočty* musí být provedeny autorizovaným inženýrem⁹.

ad c)

1. Autorizovaný technik má v rozsahu svého oboru oprávnění *vést realizaci jakékoli stavby*.¹¹
2. Protože působnost autorizovaných inženýrů a autorizovaných techniků je v oblasti realizace staveb stejná, uděluje Komora autorizovaným technikům i autorizaci s variantním označením „autorizovaný stavitel“¹². Autorizovaný stavitel má ze zákona stejnou působnost a stejná práva jako autorizovaný technik.

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
JUDr. Václava **Ondřejchová**
ředitelka odboru stavebního řádu

ČESKÁ KOMORA
AUTORIZOVANÝCH INŽENÝRŮ
A TECHNIKŮ
ČINNÝCH VE VÝSTAVBĚ
Ing. Václav **Mach**
předseda ČKAIT
Ing. Bohumil **Rusek**
místopředseda ČKAIT

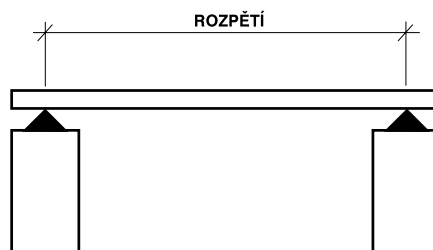
Vysvětlivky:

- 1) § 46a odst. 3 stavebního zákona
- 2) § 139b odst. 5 písm. b), c) a d) stavebního zákona
- 3) § 23 odst. 6 písm. h) a § 30 odst. 1 autorizačního zákona
- 4) § 18 vyhlášky č. 132/1998 Sb.
- 5) § 19 písm. a) autorizačního zákona
- 6) § 46b odst. 1 stavebního zákona
- 7) § 12 odst. 1 a 2 autorizačního zákona
- 8) § 13 odst. 3 autorizačního zákona
- 9) § 18 písm. d) autorizačního zákona
- 10) § 60 odst. 2 stavebního zákona
- 11) § 19 písm. d) autorizačního zákona
- 12) § 13 odst. 1 autorizačního zákona

K pojmu „rozpětí“ podle § 139b odst. 5 písm. c) stavebního zákona.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 28.5.1999 č.j. K-280/99)

V souvislosti s aplikací § 139b odst. 5 písm. c) stavebního zákona se „rozpětím“ u nosných konstrukcí staveb obecně rozumí

vzdálenost mezi body, které se pro účely statických výpočtů, např. u prostého nosníku, považují za místa podpor (viz náčrt).

ROZSUDKY SOUDŮ

dotýkající se problematiky oprávněnosti existující stavby na cizím pozemku.

* Z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 16.12.1998 zn. 3 Cdon 398/96 vyplývá:

Jestliže na cizím pozemku byla za účinnosti občanského zákoníku č. 141/1950 Sb. postavena trvalá (nemovitá) stavba, aniž bylo pro stavebníka zřízeno právo stavby, nestala se stavba vlastnictvím majitele pozemku; vztah mezi stavebníkem a vlastníkem pozemku vzniklý stavbou na cizím pozemku se v takovém případě posuzuje podle tehdy platných předpisů, tj. podle občanského zákoníku č. 141/1950 Sb.

(podstatná část rozsudku je publikována v bulletinu Stavební právo č. 2/1999)

* Z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 25.2.1999 č.j. 2 Cdon 1031/97 vyplývá:

Při posuzování otázky, zda jde o neoprávněnou stavbu ve smyslu občanského zákoníku, je třeba vycházet z právní úpravy platné v okamžiku vzniku stavby jako věci v právním smyslu. O neoprávněnou stavbu nemůže jít tehdy, byla-li tato stavba zřízena před 1.1.1992 tzv. socialistickou organizací.